

Written by - முனவைவர் க. ராஜவேடி , பரோசிரியர் ; கரூரலிசை, இசைத் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் , அண்ணாமலை நகர் - 608 002. -

Saturday, 12 October 2019 01:01 - Last Updated Saturday, 12 October 2019 01:04

000000 000000 :

பாவைப் பாடல்களில் மரபும் இசையும் என்ற இக்கட்டுரை மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவெம்பாவையும் ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவையையும் ஆய்வு எல்லையாகக் கொண்டு அமைகிறது.

000000 00000000 :

திராவிட மொழிகளில் தன மயானது தமிழ் மொழி. கால மாற்றத்தால் தம்மைப் புதுப்பிக்கவும் வகையில் பல புத்திலக்கிய வடிவங்களைப் பெற்றது. அதில் பக்தி இலக்கிய வடிவமும் ஒன்றாகும். மனிதனைப் பாட்டுடதை தலைவனாகக் கொண்டு பாடும் நிலை மாற்றமடந்தது எங்கும் நீக்கமற்ற நிறை திருக்கும் இறைவனைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடிய பாடல்களே பக்திப் பாடல்கள். இவ்வநம் பழந்தமிழர்களின் நம்பிக்கையையும் வழிபடும் மரபையும் இறைவனை அடவைதற்கு இசை ஒரு ஊடகமாக இருந்தது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

000000 :

இறைவனின் மீது அடியவர்கள் கொண்டிருக்கிற திட விசுவாசமே பக்தி. காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்குவதும், மனம், மொழி, மயங்களால் இறையை வழிபடுவதும் பக்தி என்று ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தான் அருளிய சிவல் பாடல்களில் எடுத்துரைக்கின்றனர். சவைம், வணைவம், காண்பத்யம், சாக்தம், கௌமாரம், சௌரம் என்று ஆதிசங்கரர் இறை வழிபாட்டிற்குரிய சமயங்களை ஆறு(6) வகையாகக் கஹுகிறார். அவற்றில் சிவபெருமானை வழிபடக் கஹியவர்கள் சவைர்கள் என்றும், அவர்களின் வழிபாட்டு நில் பன்னிரு திருமுறைகள் என்றும் திருமலை வழிபடக் கஹியவர்கள் வணைவர்கள் என்றும் அவர்களின் வழிபடும் நில் நாலாயிரத்திவ்ய பிரபந்தம் என்றும் கஹப்படுகிறது.

ஒரு உயிர் அல்லது ஆன்மா இறைவனை அடவைதே அதன் இறுதி நிலையாகும். அதனை நாயன்மார்கள் பதியாகிய இறைவனை அடவை பசுவாகிய ஆன்மா பாசம் என்கிற ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பவற்றைக் கடந்தே அடவை முடியும் என்று கஹுகிறார்கள்.

சுவல்வமே சிவபெருமானே உன்னசை சிக்கனைப் பிடித்தனே
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே

என்கிறது மாணிக்கவாசகம். ஆழ்வார்களோ பக்தி, பிரபத்தி என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டி சரணாகதி தரமத்ததை தம் பாசுரங்களில் போற்றியுள்ளனர். இறைவனை நாம் எவ்வாறு பக்தி சுவல்வ வணைடும் என்பதை 'தமலர் தவித்தொழுது வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்தித்து போய் பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்' என்றும் அவ்வாறு வழிபடுவதனால் கிடகைக்கும் பலனை 'தீயினால் தப்சாகும்' என்று நம்தீயினகை யாவும் தீயிலிட்ட தப்சுகள் போல அழியும் என்கிறாள் ஆண்டாள்.

000000000000 0000000 :

இந்தியா ஒரு விவசாய நாடு. அதில் அதிகாலையில் எழுவதே பணி சுவல்வதற்கு ஏற்றதாகும். அதிகாலை எழுதல் நம் தமிழ் மரபு. 'கீழ்வானம் வளென்றோ எருமசை சிறுவீடும் மயேவான் பறந்தன காண்' என்று ஆண்டாளும் 'கோழிச் சிலம்ப சிலம்பும் கரூகும்

Written by - முனவைவர் க. ராஜவேல், பரோசிரியர்; கரூரலிசை, இசைத் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர் - 608 002. -

Saturday, 12 October 2019 01:01 - Last Updated Saturday, 12 October 2019 01:04

எங்கும் எழில் இயம்ப இயம்பும் வணை சங்கு எங்கும் "என்று மாணிக் கவாசகரூம் கதிரவன் கிழகக் கு திசையில் உதிப்பதும்; கரூழி, கரூரூம் முதலிய பறவகைள் எழும்பும் சத்தத்தையும் அதிகாலையில் எழும்பும்படும் சங்கின் ஒலியையும் குறிப்பிடுகிறார். தவேர்களின் விடியற் காலபைப் பொழுதே நம் மரூக்ழி மாதம் ஆகும். அதனால் தான் மரூக்ழி மாதம் இறை வழிபாட்டிற்குரிய மாதமாகிறது. அறிவியல் கற்றும்படி அதிகாலநேரம் உயிர் வாயு எங்கும் பரவி இருப்பதால் அந்நேரத்தில் மனிதர்கள் துயில் எழுந்து குளத்தில் நீராடி தம்; பணிகளை சுவைவெனே செய்வதற்கு உரியதாகிறது. ஆரூக்கியத்திற்கும் அடிகரூலுகிறது.

0000 0000000 :

நம் முன்னரூர்கள் தாம் விரும்பிய கணவனை அடையும் பொரூட்டும் நல்ல கணவனை அடையும் பொரூட்டும் பாவை நரூன்பு இருந்து வழிபட்டனர். சங்ககால தநீராடல், தபைப்பாவை நரூன்பு என்ற மரபு சிறிது மாற்றம் பெற்று பக்தி இலக்கிய காலத்தில் மரூக்ழி நரூன்பாக வழிபடப்பட்டது. மண்ணாலும், மரத்தாலும் பாவை உரூவம் செய்து வழிபடவது பாவை நரூன்பு. அந்நரூன்பு நடபெற்ற இடம் பாவகை களம் என்றழகைக் கப்பட்டது. ஆனால் பக்தி இலக்கிய காலத்தில் இறைவனையே கணவனாக அடைய வேண்டும் என்று நரூன்புகள் மறே கொள்ளப்பட்டதை ஆழ்வார்; பாசுரங்கரூம், மாணிக் கவாசகர் பாசுரங்கரூம் திரிவிக் கின்றன.

00000000000000000000 :

எந்த ஒரு நற் செயலையும் செய்வதற்கு முன்பே அதற்கறேற்ற நல்ல நாளும் பார்ப்பதும் மரபு. பொரூக்கூச் சிலகின்ற அரசனும் பரணி நாளை உரியதாகப் பார்த்தலும் உன்னம் பார்த்தலும் நம் மரபாகப் புறத்தினை இலக்கியப் பாடல்கள் எடுத்ததூக் காட்டுகின்றன. அவ்வகையில் பாவை நரூன்புகுரிய நாளான மரூக்ழி மாதப் பெளரணமி நாளகை; குறிப்பிட்டு இந்நரூன்பு யாரகை குறித்தூச் செய்யப்படுகிறது என்பதையும்

'மரூக்ழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளாம்

கரூர்வலே கொட்டுந்தொழிலன் நந்தகரூபன் குமரன்
ஏராரந்த கண்ணியசரூதகை இளஞ்சிங்கம்"

என்றும் அவர்களின் மகனான கண்ணனைக் கொண்டு நரூன்பு நிகழ்த்துவதாக ஆண்டாளும்

'விண்ணூக்கு ஒரு மரூந்தே
வதேவிழும் பொரூளகை கண்ணூக்கு கினியானபைப்பாடி
கசுந்தூ உள்ளூக்கு நின்றூ உரூயாம் மாட்டரூம்."

என்று மாணிக் கவாசகரூம் குறிப்பிடுகிறார்.

000 000 0000000000 :

கற்கால மனிதன் தான் எவற்றகை கண்டலெ;லாம் அச்சமூற்றானரூ அவற்றயலெல்லாம் வழிபடும் பொரூளகை வழிபாடும் செய்தான். அவ்வகையில் தரூன்றிய வழிபாடும் தனக்கு வாழ்வாதாரத்தகை அளித்த இயற்கையின் மீதும் நன்றி சலுத்தும் விதமாகவும் வளர்ச்சியூற்றது.

Written by - முனவைவர் க. ராஜவேடி , பரோசிரியர் ; கரூலிசை, இசைத் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் , அண்ணாமலை நகர் - 608 002. -

Saturday, 12 October 2019 01:01 - Last Updated Saturday, 12 October 2019 01:04

ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும் என்று சபரி வழிபாடும் திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும் என்று சந்திர வழிபாடும் மாமழைப் போற்றுதும் மாமழைப் போற்றுதும் என்று மழை வழிபாடும்

இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானை ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரூட்பெருஞ்சோதியாய்க் காண்கிறார். ஆண்டாள் ஆழியுள் புக்கு முகர்ந்து....ஊழி முதல் வன்போல் மயிற் கருத்து வாழ....உலகினில் பெய்திடாய் ; என்று மழையாக திருமாலகை காண்கிறார்.

000000000000 00000000 :

வானே நிலனே பிறவே அறிவு அறிதல் தானே வந்து எம்மதைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டு அரூளும் என்று இறவைன் தவேர்களால் அறிய முடியாதவனாக இருப்பினும் அடியவர்களுக்கு எளிமையாய் அடையும் தன்மை உடையவனாய் இருக்கின்றான். அதனால் தான் சங்கப் புலவர்கள் அரசனைக் குறிப்பிடும் பொழுது 'மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்' என்று இறைநிலகைக்கு உயர்த்திப் பாடினர்.

000 :

நம் தமிழ் விழுமியங்களும் அறமும் , ஈகையும் , விருந்தோம் ; பலும் தலைசார்ந்தது. பக்தியிலே ஈடுபட்டவர்கள் தாம் விரதம் இருப்பினும் அடூதவர்க்குச் செய்ய வண்பிய கடமகைகளைச் செய்வனே செய்ய வண்பும் . ஐயமும் பிச்சையும் அந்தனையும் ககைாட்டி என்று தான் தர்மங்களகைச் செய்வதையும் மட்டநயிப் பெய்து முழங்கை வழி வார கட்டியிருந்து காளிர ; ந்தலேலோர் என்று இறவைனை அடநைத் திறகூ ந்லோன் பின் ந்லோகம் நிறவைறேய உடன் கட்டியிருந்து உண்டதனைக் குறிப்பிடுகிறார் ஆண்டாள் . இவனை

காகககைக் கரவா கரநைந்துண்ணும் ஆககமும் அன்ன நீ ராரக்கே உள.

என்ற திருக்கூறள் கருத்துக்கு செயல் வடிவம் பெற்றுள்ளன.

000 :

இசை என்பது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மிக நரேத்தியான அழகூ பொருந்திய ஒலி ஆகும் . இசை என்ற சொல்லுக்கு 'இசையவைப்புது, வயப்படுத்துவது, ஆட்கொள்வது என்று பல பொருள்களைக் குறிப்பிடுகிறார் தண்டபாணி தசீகர் . 'இசை என்பது ஒலி. ஒலியே உலகின் முதல் தோற்றம் என்பது அறுவகைச் சமயங்களும் உணர்த்துகின்ற மயிற் ஞானம் ஆகும் . இவ் உலகமே ஒங்கார ஒலித் திரளின் இருப்பாக உள்ளது என்பது இந்த மதத்ததுவங்களில் ஒன்று, இசை என்ற சொல்லுக்கு பலவறே ஆராய்ச்சியாளர்களும் , அறிஞர்களும் பல பொருள்களைத் தந்துள்ளனர் . அவ்வாறு இருக்கும் போது ஒலியும் ஓசையும் ஒன்றா என்று பார்த்தோமயோனால இரண்டும் வளெ;வறே என்பதற்கு, 'ஓசை ஒலியிலெலாம் ஆனாய் நீ யே' என சிவபெருமானைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் திருநாவூக் கரசரின் தவோர வரிகள் சான்றாகின்றன.

இசை பலவறே வகையான பரிணாமங்களகைக் கொண்டு மிகச்சிறந்த வளர்ச்சியை உலகவங்கிலும் அடநைத் திருக்கின்றது. இருப்பினும் இந்திய இசை காலத்தால் மிகப் பழமையானது. இந்திய இசை தனி இசையை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்திய இசையின் இராக அமைப்பு பகைச் சூரங்களகைக் கொண்ட மளேங்கள 40ம் பகைச்

